

## Arrest

nr. 349 011 van 24 juni 2026  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI  
Landsroemlaan 40  
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2026.

Gelet op de oude artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat Z. CHIHAOUI.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 2 juni 2026.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 juni 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen heeft u de Ghanese nationaliteit en bent u etnische Fanti. U bent afkomstig uit Tafo, gelegen nabij Kumasi. U heeft nooit uw moeder gekend en leefde met uw vader, F. O. T., op een compound te midden van andere gezinnen. Uw vader verkocht schoenen en gaf soms lessen Frans in privéscholen.*

Toen u tien jaar oud was overleed uw vader aan een ziekte. U begon sinds dit voorval af en toe stemmen te horen die in uw hoofd rondspookten. U werd opgevangen door een vrouw die J. heette en die door iedereen f werd genoemd. Ze was in de omgeving gekend als lieve vrouw die aan liefdadigheid deed. U maakte uw lagere school af en zat in het tweede jaar van de junior highschool waar u huishoudkunde studeerde, toen N. A. besloot om voor u geen schoolmateriaal meer te betalen. Hierdoor stopte u met school en hielp N. A. in het huishouden en bij het maken van gebak dat ze verkocht. Aanvankelijk verliep uw leven bij N. A. goed maar na een tijd begon ze u zwaar te mishandelen. U hield aan deze mishandelingen littekens over. Toen u bijna achttien jaar oud was vertelde N. A. u dat het tijd werd dat u ging trouwen. Ze vertelde voor u een geschikte bruidegom te hebben gevonden. U wilde echter niet trouwen en besloot om aan Na., een meisje dat u aan een gemeenschappelijke watertap had leren kennen en ermee bevriend raakte, te vertellen wat u allemaal overkwam. U hoorde van Na. dat ook zij door haar familie werd mishandeld en dat ze van plan was om Ghana te verlaten en naar het buitenland te trekken. Ze vertelde dat er organisaties bestonden die meisjes naar Europa brachten om te gaan werken. Ze vertelde u ook dat ze een dergelijke organisatie kende in de stad Temu. U sprak samen af om naar Temu te reizen. Eens in Temu leidde Na. u naar een gebouw waar nog vele andere meisjes uit verschillende delen van Ghana aanwezig waren. Er werd jullie uitgelegd dat u naar Europa kon reizen zonder vooraf te betalen maar eens ter plaatse jullie zouden moeten het geld terug betalen. Aangezien de aanwezigen enthousiast waren en Na. bij u was, stelde zich er verder geen vragen bij en vroeg zelfs niet welk werk werd aangeboden, noch wat het bedrag zou zijn dat u terug diende te betalen. Na enkele dagen in het gebouw van de organisatie te hebben doorgebracht werden u, Na. en de andere meisjes op 25 mei 2025 in een container in de haven geladen van waar jullie naar Frankrijk werden verscheept. U kwam er in een gebouw terecht waar u te horen kreeg dat u sekswerk moest doen. Na een drie à viertal maanden dit werk te hebben gedaan besloten u en Na. er weg te gaan. Jullie vertrokken er in februari 2025 en kwamen aan bij een treinstation. Aan het station sprak Na. met een Ghanese man die M./M. heette. Jullie legden jullie problemen uit waarop hij beloofde om jullie te helpen. Hij vertelde dat zonder identiteitskaart jullie niet konden werken en wonen in Europa en beloofde jullie aan documenten te helpen. Na enkele maanden in het station te hebben doorgebracht werd u een identiteitskaart uit Spanje gegeven met andermans gegevens. M. zei jullie hem te volgen naar een bus waarmee jullie naar Brussel zouden reizen. Onderweg maakte u zich zorgen in eenzelfde situatie terecht te komen als in Frankrijk. Na. deelde uw bezorgdheid niet en zei met M. mee te willen gaan. U maakte in de bus kennis met een zekere D., een Ghanese studente uit Frankrijk die een familievriendin in Eeklo ging bezoeken. U ging met D. mee en verbleef sinds midden februari 2026 in een woonst van een dame met drie kinderen. Op 26 maart 2026 werd er op het adres in Eeklo waar u verbleef een politiecontrole gehouden. U en D. werden opgepakt en meegenomen. Uw Spaanse identiteitskaart op naam van K. N. A. P., werd van u afgenomen. Op 27 maart 2026 verklaarde u ten overstaan de federale politie dat u niet naar Ghana terug kon omdat u er niemand meer had wonen. Verder stelde u er geen slachtoffer te zijn van mensenhandel en gaf aan naar Europa te zijn gekomen om werk te zoeken. U kreeg dezelfde dag het bevel om het grondgebied te verlaten daar u niet over de nodige documenten beschikte en werd overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen in Holsbeek met het oog op een terugkeer naar Ghana. Op 9 april 2026 vroeg u om gehoord te worden door een medewerker van Payoke stellende dat u toch slachtoffer was van mensenhandel. Op 15 april 2026 had u een telefonisch gesprek met een medewerker van Payoke. Na onderzoek berichtte Payoke dat u door hen niet als slachtoffer van uitbuiting en mensensmokkel kon worden gezien daar de door u ingeroepen feiten niet in België plaatsvonden. Op 16 april 2026 werd u in de aanwezigheid van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gehoord door een medewerker van het Ghanese consulaat als voorbereiding op uw terugkeer naar uw land van herkomst, Ghana. U werd tijdens dat gesprek emotioneel en vertelde in Ghana te vrezen uitgehuwelijkt te worden zoals was bepaald voor uw vertrek aldaar. Ook maakte u melding slachtoffer te zijn geworden van mensensmokkel en mishandelingen onderweg naar Europa. De medewerker van het consulaat bevestigde uw nationaliteit en de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken wees u op de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen. Op 20 april 2026 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 22 april 2026 werd voor u een gesprek met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken gepland in het kader van uw asielverzoek, dat op 23 april 2026 plaatsvond. U vreest bij een terugkeer naar Ghana nergens terecht te kunnen omdat u er niemand heeft. Verder vreest u dat mensen te weten gaan komen dat u in Europa aan sekswerk heeft gedaan. Omdat u door alles wat u overkwam en vooral na uw komst naar het gesloten centrum voor illegalen in Holsbeek zoveel stress kreeg begon u wederom stemmen te horen. Via uw advocaat, mr. Chihaoui, werd een arts en klinisch psycholoog voor u geregeld die u eenmalig in het centrum voor illegalen in Holsbeek kwamen onderzoeken. U toonde hen ook op hun vraag enkele littekens op uw lichaam die u had overgehouden aan mishandelingen in Ghana en aan mishandeling in Frankrijk. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest neer, ondertekend door dr. P. D. G. en door een klinische psycholoog, E. P., en voorzien van fotoprints van littekens aan uw lichaam.

#### **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

*Uit de inhoud van een door uw raadsman, mr. Chihaoui, op 7 mei 2026 per mail opgestuurde medische attest (d.d. 16/04/2026) blijkt dat u op 16 april 2026 werd onderzocht door dokter P. D. G. en een klinische psychologe, E. P. (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 02/06/2026 –verder “notities CGVS”, p.35 en zie document 1 in groene map in het administratieve dossier). Luidens uw verklaringen en de verklaringen van mr. Ecirli, loco mr. Chihaoui, blijkt dit onderzoek er op vraag van mr. Chihaoui te zijn gekomen. In het attest werd opgetekend dat u het emotioneel moeilijk had wanneer u uw vertrekmotieven uit Ghana uiteenzette –volgens u de eerste keer dat u iemand erover sprak- en dat u er aangaf last te hebben van psychosomatische klachten, auditieve hallucinaties -welke volgens u erger werden omdat u zich eenzaam voelt wanneer u alleen bent. Verder vertelde u aan de arts ondermeer last te hebben van intrusieve herinneringen en beelden die te maken hebben met trauma's/misbruik/mishandelingen uit het verleden, heeft u momenten van verwarring, van dissociatie en zijn er momenten van zelfverminking wanneer u probeert de stemmen in uw hoofd tegen te houden. Om aan uw psychische noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er daarom steunmaatregelen aan u verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS). Zo werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u ging (notities CGVS, p.3). U vertelde dat u het goed maakte. Op een vraag of u in staat was om het gesprek met uw protection officer te houden antwoordde u verder bevestigend (notities CGVS, p.3). Daar in het medische attest stond vermeld dat u medicatie werd voorgeschreven, meerbepaald Sedistress Forte, om uw angst te temperen en slapeloosheid te regelen, werd u gevraagd of u actueel nog medicatie nam. U vertelde daarop dat de eerder voorgeschreven medicatie niet goed hielp en dat uw centrumarts u intussen wat anders voorschreef tegen paniekaanvallen. U wist echter niet te melden hoe uw nieuwe medicatie heette. U gaf enkel aan dat u deze medicatie enkel voor het slapen nam (notities CGVS, p.3,4). Voor de rest stelde u dat uw gezondheid in orde was (notities CGVS, p.3). Om u meer op uw gemak te stellen deelde uw protection officer u mee dat al uw verklaringen vertrouwelijk waren en dat deze met het grootste respect gingen behandeld worden (notities CGVS, p.4). Ook werd u gevraagd wat uw protection officer voor u kon doen om het gesprek te vergemakkelijken, waarop u antwoordde dat alles in orde was (notities CGVS, p.4). Er werd u ook meermaals aangegeven dat indien er zich problemen zouden vormen u deze meteen diende te melden en dat u steeds om een pauze kon vragen, los van de pauze die de protection officer u zou voorstellen. U beaamde deze uitleg te hebben begrepen (notities CGVS, p.4,10,11). Wanneer u werd gevraagd of u het Engelse taalgebruik van uw protection officer goed begreep antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p.10) en gaf op het einde van uw persoonlijk onderhoud nogmaals aan dat u alle vragen had verstaan en dat er geen moeilijkheden waren inzake de gebruikte taal (notities CGVS, p.39). Wanneer u het even moeilijk kreeg tijdens uw uitleg over uw verblijf in Frankrijk, werd u gevraagd of het met u nog ging en of u een pauze wilde, wat u echter afwimpelde (notities CGVS, p.7,8). Wanneer u begon te huilen bij een vraag naar de namen van uw buurvrouwen in Ghana, werd u gevraagd wat u zo emotioneel maakte. U liet echter deze vraag open en zei de voorgestelde pauze door zowel uw protection officer als uw raadsman, niet te hoeven. U verklaarde vervolgens in orde te zijn. Wederom werd u gevraagd wat door uw protection officer kon worden gedaan om het gesprek voor u zo comfortabel mogelijk te laten verlopen. U antwoordde dat alles in orde was (notities CGVS, p.16). Telkens u het emotioneel moeilijk kreeg, werd gepauzeerd waarbij uw protection officer ademhalingsoefeningen met u deed om u te kalmeren en maakte ze u duidelijk dat u zich in een veilige omgeving bevond. U gaf daarna telkens aan het gesprek verder te willen zetten (notities CGVS, p.16,18,19,27,28). U vroeg in de loop van het vervolg van uw persoonlijk onderhoud zelf geen pauze en gaf aan het einde van uw persoonlijk onderhoud te kennen dat u alles kon vertellen wat u kwijt wilde (notities CGVS, p.39). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.*

*Uit informatie beschikbaar in uw administratieve dossier blijkt dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Dit rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1, c voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.*

*Volgens de gegevens van de federale politie (PZ Meetjesland Centrum) d.d. 27/03/2026, blijkt dat in toepassing van artikel 1,§2,2°, van de wet, u in het kader van de procedure internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende middelen gebruikte. Er werd immers vastgesteld dat u gebruik maakt van verschillende identiteiten. Zo identificeerde u zich in Eeklo bij een huisbezoek door de federale politie zich als K. N. A. P., geboren in Spanje op (...)2006 en legde ter staving van deze identiteit een Spaanse identiteitskaart neer. Het valt daarbij op dat u zelf bewust was van het gebruik van een vals stuk dat u van een zekere M. –wiens verdere naam u niet zou kennen- kreeg om in België te kunnen verblijven en werken (notities CGVS, p.5,7). Vervolgens gaf u aan de politie een tweede identiteit op, stellende dat u J. C.*

O. T. heet, geboren bent op (...)2006 en dat u Ghanees staatsburger bent (zie documenten in het administratieve dossier en notities CGVS, p.6,9). Daar u gebruik maakte van een Spaanse identiteitskaart die niet u toebehoort en hiermee de Belgische Staat trachtte te misleiden, was het opportuun om u vast te houden en gegevens te verkrijgen in het kader van uw asielverzoek d.d. 20/04/2026.

In het kader van uw asielverzoek vertelde u bij een vraag naar uw identiteitsgegevens tegenover een medewerker van de DVZ opnieuw dat u J. C. O. T. heet, dat u geboren bent op (...)2006 en dat u uw geboorteplaats niet kent (zie verklaringen DVZ d.d. 23/04/2026, vraag 1, vraag 2, vraag 4, vraag 5). Ook aan uw protection officer antwoordde u op een vraag naar uw officiële naam, J. C. O. T. te zijn en herhaalde u geboren te zijn op (...)2006 en u uw geboorteplaats niet te kennen (notities CGVS, p.12). Echter blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat u J. F. bent en dat u geboren bent in Kumasi op (...)2005. Deze gegevens kwamen op 22/04/2026 aan het licht na vergelijking van uw vingerafdrukken in een Frans visumdossier. Uit deze gegevens blijkt dan ook dat u de Belgische autoriteiten en meerbepaald het CGVS een rad voor ogen draait. Bovendien blijkt uit deze informatie dat u in het bezit bent van een Ghanees reispaspoort, uitgegeven op 29/02/2024, met een geldigheid tot 27/02/2034. Een Schengenvisum werd u uitgereikt op 23/08/2024, met een geldigheid tot 26/09/2024.

Geconfronteerd met deze gegevens ontkende u merkwaardig genoeg ooit een paspoort te hebben aangevraagd noch een paspoort te hebben gehad. U beweerde verder nooit een visumaanvraag te hebben ingediend of ergens vingerafdrukken te hebben gegeven, behalve in België (notities CGVS, p.33,34). Door het achtereenvolgens opgeven van valse identiteiten en vervolgens uw officiële identiteitsgegevens te ontkennen, blijft u wederom duidelijk de Belgische autoriteiten te misleiden. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor volledig op de helling te staan. *Fraus omnia corrumpit*. Het is immers van primordiaal belang de waarheid te vertellen over uw identiteit en uw leefomstandigheden, daar deze het uitgangspunt zijn voor een correct onderzoek naar uw asielmotieven, zoals u meermaals werd benadrukt tijdens uw persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p.10,11,34). Gewezen op de informatie in uw paspoort, met name J. F. te zijn, geboren te zijn in Kumasi op (...)2005, antwoordde u enkel dat u dat niet bent. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze ten aller tijde de waarheid vertelt over zijn/haar identiteit. Door te insisteren in het gebruik van een valse identiteit, zijnde J. C. O. T., geboren op (...)2006 zeggende niet te weten in welke plaats u geboren zou zijn, verzaakt u volledig aan uw medewerkingsplicht. Van uw voorgehouden identiteit, J. C. O. T., legde overigens geen enkel objectief stuk neer waardoor de gegevens uit uw paspoort, verkregen op basis van uw vingerafdrukken, in hun recht blijven staan.

Bovenstaande vaststellingen wijzen er bijkomend op dat u uw Ghanees paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten/asielinstellingen, daar dit document mogelijks informatie bevat die niet overeenkomt met uw beweringen, zoals de door u werkelijk gevolgde reisweg, de echte datum van uw vertrek uit Ghana en uw aankomst in Europa, mogelijke andere reissstempels en visa. Daar u hierover niet de waarheid meedeelt, maakt u het CGVS onmogelijk om een correct inzicht te krijgen in uw levensomstandigheden voor u naar Europa kwam.

Daarnaast heeft de Commissaris-generaal ernstige twijfels over de waarachtigheid van uw voorgewende profiel. Uw voorgehouden slachtofferrol die u sinds jaren zodanig parten speelde dat u besloot om blindelings een louche organisatie waarvan u de benaming nooit zag/kende te vertrouwen om een reis naar Europa te maken en op die manier terecht kwam in een situatie van mensenhandel en prostitutie (notities CGVS, p.5,31,32), staat immers haaks op het gegeven dat u een reispaspoort bezat en vervolgens een Schengenvisum regelde en een reis naar Europa ondernam –allemaal stappen die een zekere zelfstandigheid en kapitaalkracht vereisen als (alleenstaande) vrouw in Ghana die sinds lange tijd geen ouders meer zou hebben (notities CGVS, p.14,18). U hield echter voor nooit te hebben gewerkt in Ghana laat staan ooit te zijn betaald voor alle klussen die u er deed voor een zekere N. A. (notities CGVS, p.25). Dit doet dan ook vermoeden dat u moedwillig de Belgische autoriteiten wil misleiden door uzelf een laag profiel aan te meten, opdat de Commissaris-generaal -en zoals ook uw advocaat bepleitte op het einde van het persoonlijk onderhoud-, rekening zou houden met uw specifieke profiel bij de beoordeling van uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze constatering haalt dan ook uw algemene geloofwaardigheid onderuit.

Uw bewering, via een smokkelorganisatie in de haven in Tema, samen met andere meisjes in een container te zijn geladen, waarna u werd verscheept naar Frankrijk, waar u vervolgens het slachtoffer werd van seksueel geweld en mishandeling, wordt gelet bovenstaande vaststellingen volledig ondergraven door objectieve gegevens in uw dossier blijkt dat u in het bezit was van een geldig paspoort, uitgegeven op 29/02/2024, voorzien van een visum voor Frankrijk, geldig van 24/08/2024 tot 26/09/2024, dat wil zeggen meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek uit Ghana. Het is immers totaal onwaarschijnlijk dat u in het bezit zijnde van een paspoort en een visum waarmee u (reeds in 2024) op legale wijze naar Frankrijk kon komen, zou inruilen voor een illegale reis in een container in het kader van seksueel geweld. U toont mits documenten het tegendeel niet aan. Uw stelling zich niet veel te kunnen herinneren van de door u beweerde illegale reis daar u mogelijks werd gedrogeerd en mishandeld –u vertelde voor het eerst deze versie van de feiten aan uw arts dr. P. D. G. en aan uw klinische psycholoog E. P. en toonde littekens aan uw lichaam –komt deze bewering in het licht van bovenstaande frauduleuze verklaringen aangaande uw identiteit en gevolgde reisweg volledig in het gedrang (zie inhoud medisch attest en zie CGVS, pp.30-34). Uw vrees om in

*Ghana door mensen gezien te worden als een vrouw die in Europa aan sekswerk deed, is in het licht van het voorgaande niet in het minst overtuigend te noemen (notities CGVS, p.38,39).*

*Wat betreft het door uw arts en klinische psychologe opgestelde medische attest, dient verder te worden opgemerkt dat hun bevindingen louter werden gebaseerd op een eenmalig gesprek met u en op uw persoonlijke verklaringen aangaande uw leefsituatie in Ghana en uw wedervaren in Frankrijk en op basis van uw gemoedstoestand op het moment van het onderzoek. Waar het CGVS begrip kan opbrengen dat u kampt met stress en hierdoor hevige emoties bij u naar boven komen –zoals vast te stellen tijdens uw persoonlijk onderhoud (zie supra)-, kan er niet zonder meer worden opgemaakt wat de werkelijke oorzaak is van uw gezondheidstoestand. De asielpcedure is immers voor elke asielzoeker in meerdere of mindere mate stresserend. Een arts of therapeut kan weliswaar vaststellen dat u aan de criteria voor een bepaalde diagnose voldoet, hij baseert zich hiervoor grotendeels op uw eigen verklaringen en kan geenszins inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die u in Ghana dan wel op andere plaatsen gehad zou hebben. Dit attest maakt verder geenszins aannemelijk dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, te meer uit uw verklaringen blijkt dat u in staat bent om een coherent relaas te brengen die u duidelijk situeert in tijd en ruimte –dit gegeven werd overigens in het attest ook bemerkt door dr. D. G. en door de klinische psycholoog E. P.- en u meermaals aangaf het persoonlijk onderhoud verder te kunnen zetten na enkele emotionele uitbarstingen tijdens het gesprek met uw protection officer (zie supra). Evenmin kan er uit het door u neergelegde beeldmateriaal, zijnde afbeeldingen van littekens over uw lichaam, zonder meer worden opgemaakt wat de oorzaak is van uw verwondingen. Evenmin kan eruit worden opgemaakt wanneer het letsel werd veroorzaakt, noch in welke omstandigheden. Wat betreft uw beweerde vertrekmotieven uit Ghana, zijnde dat u jarenlang zwaar werd mishandeld door N. A., een vrouw die u opving na het overlijden van uw vader (zie supra), dient te worden bemerkt, dat moest er nog enigszins enig geloof worden gehecht aan uw beweringen – quod non- u niet aannemelijk maakt dat u voor dit louter interpersoonlijk probleem niet zou kunnen oplossen door, als meerderjarige geschoolde vrouw, werk te zoeken, u apart van die vrouw te vestigen en uw leven zelfstandig op te bouwen. Zoals vastgesteld maakt u door uw werkelijke identiteit achter te houden uw levensomstandigheden en dus uw werkelijk profiel niet aannemelijk. Wel kan worden vastgesteld dat u zelfstandig en kapitaalkrchtig genoeg was om een paspoort aan te vragen en een Schengenvizum te regelen.*

*Volledigheidshalve kan in het licht van al het bovenstaande evenmin enig geloof worden gehecht aan uw bewering een gedwongen huwelijk tegemoet te gaan bij een terugkeer naar Ghana. Immers wanneer u werd gevraagd wie voor u als bruidegom werd gevonden, u stelde geen naam te kennen en de man nooit te hebben ontmoet, noch te weten wat die man in zijn dagelijkse leven zoal deed. Nagegaan waarmee men u –los van de stelling dat de man goed zou zijn en u het goed zou hebben- dan probeerde te overtuigen een goede echtgenoot voor u te hebben gevonden zei u enkel dat daar geen werk van werd gemaakt (notities CGVS, p.26,27).*

*Los van alle bovenstaande redenen, die echter niet overtuigen, blijkt uit uw verklaringen dat uw reden om naar Europa te komen het zoeken naar werk was, zoals u verklaarde ten overstaan de federale politie bij uw ondervraging op 23/03/2026 (zie documenten in het administratieve dossier en notities CGVS, p.31) welke een motief is van persoonlijke en louter socio-economische aard die niet ressorteert onder toepassingsgebied van de Geneefse conventie noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming. U verklaarde tot slot uitdrukkelijk in Ghana geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten, noch met medeburgers (notities CGVS, p.37).*

*Het door u neergelegde medische attest werd hierboven besproken. Andere documenten legde u niet neer, noch maakte u iets over na uw persoonlijk onderhoud.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

## 2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt een medisch attest van 16 april 2026 toegevoegd.

## 2.3. Beoordeling

2.3.1. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Uit de inhoud van een door uw raadsman, mr. Chihaoui, op 7 mei 2026 per mail opgestuurde medische attest (d.d. 16/04/2026) blijkt dat u op 16 april 2026 werd onderzocht door dokter P. D. G. en een klinische psychologe, E. P. (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 02/06/2026 –verder “notities CGVS”, p.35 en zie document 1 in groene map in het administratieve dossier). Luidens uw verklaringen en de verklaringen van mr. Ecirli, loco mr. Chihaoui, blijkt dit onderzoek er op vraag van mr. Chihaoui te zijn gekomen. In het attest werd opgetekend dat u het emotioneel moeilijk had wanneer u uw vertrekmotieven uit Ghana uiteenzette –volgens u de eerste keer dat u iemand erover sprak- en dat u er aangaf last te hebben van psychosomatische klachten, auditieve hallucinaties -welke volgens u erger werden omdat u zich eenzaam voelt wanneer u alleen bent. Verder vertelde u aan de arts ondermeer last te hebben van intrusieve herinneringen en beelden die te maken hebben met trauma's/misbruik/mishandelingen uit het verleden, heeft u momenten van verwarring, van dissociatie en zijn er momenten van zelfverminking wanneer u probeert de stemmen in uw hoofd tegen te houden. Om aan uw psychische noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er daarom steunmaatregelen aan u verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS). Zo werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u ging (notities CGVS, p.3). U vertelde dat u het goed maakte. Op een vraag of u in staat was om het gesprek met uw protection officer te houden antwoordde u verder bevestigend (notities CGVS, p.3). Daar in het medische attest stond vermeld dat u medicatie werd voorgeschreven, meerbepaald Sedistress Forte, om uw angst te temperen en slapeloosheid te regelen, werd u gevraagd of u actueel nog medicatie nam. U vertelde daarop dat de eerder voorgeschreven medicatie niet goed hielp en dat uw centrumarts u intussen wat anders voorschreef tegen paniekaanvallen. U wist echter niet te melden hoe uw nieuwe medicatie heette. U gaf enkel aan dat u deze medicatie enkel voor het slapen nam (notities CGVS, p.3,4). Voor de rest stelde u dat uw gezondheid in orde was (notities CGVS, p.3). Om u meer op uw gemak te stellen deelde uw protection officer u mee dat al uw verklaringen vertrouwelijk waren en dat deze met het grootste respect gingen behandeld worden (notities CGVS, p.4). Ook werd u gevraagd wat uw protection officer voor u kon doen om het gesprek te vergemakkelijken, waarop u antwoordde dat alles in orde was (notities CGVS, p.4).*

*Er werd u ook meermaals aangegeven dat indien er zich problemen zouden vormen u deze meteen diende te melden en dat u steeds om een pauze kon vragen, los van de pauze die de protection officer u zou voorstellen. U beaamde deze uitleg te hebben begrepen (notities CGVS, p.4,10,11). Wanneer u werd gevraagd of u het Engelse taalgebruik van uw protection officer goed begreep antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p.10) en gaf op het einde van uw persoonlijk onderhoud nogmaals aan dat u alle vragen had verstaan en dat er geen moeilijkheden waren inzake de gebruikte taal (notities CGVS, p.39). Wanneer u het even moeilijk kreeg tijdens uw uitleg over uw verblijf in Frankrijk, werd u gevraagd of het met u nog ging en of u een pauze wilde, wat u echter afwimpelde (notities CGVS, p.7,8). Wanneer u begon te huilen bij een vraag naar de namen van uw buurvrouwen in Ghana, werd u gevraagd wat u zo emotioneel maakte. U liet echter deze vraag open en zei de voorgestelde pauze door zowel uw protection officer als uw raadsman, niet te hoeven. U verklaarde vervolgens in orde te zijn. Wederom werd u gevraagd wat door uw protection officer kon worden gedaan om het gesprek voor u zo comfortabel mogelijk te laten verlopen. U antwoordde dat alles in orde was (notities CGVS, p.16). Telkens u het emotioneel moeilijk kreeg, werd gepauzeerd waarbij uw protection officer ademhalingsoefeningen met u deed om u te kalmeren en maakte ze u duidelijk dat u zich in een veilige omgeving bevond. U gaf daarna telkens aan het gesprek verder te willen zetten (notities CGVS, p.16,18,19,27,28). U vroeg in de loop van het vervolg van uw persoonlijk onderhoud zelf geen pauze en gaf aan het einde van uw persoonlijk onderhoud te kennen dat u alles kon vertellen wat u kwijt wilde (notities CGVS, p.39). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

En:

*“Wat betreft het door uw arts en klinische psychologe opgestelde medische attest, dient verder te worden opgemerkt dat hun bevindingen louter werden gebaseerd op een eenmalig gesprek met u en op uw persoonlijke verklaringen aangaande uw leefsituatie in Ghana en uw wedervaren in Frankrijk en op basis van uw gemoedstoestand op het moment van het onderzoek. Waar het CGVS begrip kan opbrengen dat u kampt met stress en hierdoor hevige emoties bij u naar boven komen –zoals vast te stellen tijdens uw persoonlijk onderhoud (zie supra)–, kan er niet zonder meer worden opgemaakt wat de werkelijke oorzaak is van uw gezondheidstoestand. De asielprocedure is immers voor elke asielzoeker in meerdere of mindere mate stresserend. Een arts of therapeut kan weliswaar vaststellen dat u aan de criteria voor een bepaalde diagnose voldoet, hij baseert zich hiervoor grotendeels op uw eigen verklaringen en kan geenszins inschatten of deze diagnose verband houdt met eventuele problemen die u in Ghana dan wel op andere plaatsen gehad zou hebben. Dit attest maakt verder geenszins aannemelijk dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, te meer uit uw verklaringen blijkt dat u in staat bent om een coherent relaas te brengen die u duidelijk situeert in tijd en ruimte –dit gegeven werd overigens in het attest ook bemerkt door dr. D. G. en door de klinische psycholoog E. P.- en u meermaals aangaf het persoonlijk onderhoud verder te kunnen zetten na enkele emotionele uitbarstingen tijdens het gesprek met uw protection officer (zie supra). Evenmin kan er uit het door u neergelegde beeldmateriaal, zijnde afbeeldingen van littekens over uw lichaam, zonder meer worden opgemaakt wat de oorzaak is van uw verwondingen. Evenmin kan eruit worden opgemaakt wanneer het letsel werd veroorzaakt, noch in welke omstandigheden. Wat betreft uw beweerde vertrekmotieven uit Ghana, zijnde dat u jarenlang zwaar werd mishandeld door N. A., een vrouw die u opving na het overlijden van uw vader (zie supra), dient te worden bemerkt, dat moest er nog enigszins enig geloof worden gehecht aan uw beweringen – quod non- u niet aannemelijk maakt dat u voor dit louter interpersoonlijk probleem niet zou kunnen oplossen door, als meerderjarige geschoolde vrouw, werk te zoeken, u apart van die vrouw te vestigen en uw leven zelfstandig op te bouwen. Zoals vastgesteld maakt u door uw werkelijke identiteit achter te houden uw levensomstandigheden en dus uw werkelijk profiel niet aannemelijk. Wel kan worden vastgesteld dat u zelfstandig en kapitaalkrchtig genoeg was om een paspoort aan te vragen en een Schengenvizum te regelen.”*

Waar verzoekster haar kwetsbaar profiel en psychologische problemen met verwijzing naar haar vluchtrelaas benadrukt, kan zij geenszins een ander licht werpen op bovenstaande terechte bevindingen waarbij er in haar hoofde wel degelijk bijzondere procedurele noden werden aangenomen en steunmaatregelen werden verleend.

In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt voor te houden werd wel degelijk omstandig rekening gehouden met de opgeworpen psychologische problemen zoals geattesteerd in het medisch verslag van 16 april 2026 dat nogmaals wordt bijgebracht middels het verzoekschrift. Evenwel moet samen met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat uit de voorliggende (medische) stukken geenszins blijkt dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijke onderhoud door het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad merkt op dat in casu niet kan worden vastgesteld dat de medische/psychologische staat van verzoekster een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Immers kan niet blijken dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij daadwerkelijk lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar medische of psychische problemen niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen. De opgesomde symptomen in het psychologisch attest van 16 april 2026 zijn overigens gebaseerd op de verklaringen en eigen gedragingen van verzoekster in het kader van één enkele consultatie en uit dit attest kan niet blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoekster ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat verzoekster met dit attest geenszins haar voorgehouden vrees of voorgehouden problemen aannemelijk maakt nu zij hiermee geen ander licht kan werpen op de vaststellingen aangaande haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (infra).

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog/arts vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen/littekens, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische/medische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

De Raad wijst er hierbij op dat neergelegde documenten samen met de verklaringen en algemene landeninformatie moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Een medisch/psychologisch attest moet daarom steeds worden beoordeeld in samenhang met de afgelegde verklaringen. In casu wordt evenwel geen geloof gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas (infra). Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat in casu er geen sterk vermoeden of aanwijzing blijkt dat de psychologische/medische problemen/littekens van verzoekster het gevolg zijn van haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas.

Waar thans in het verzoekschrift kritiek wordt geuit op het verloop van het onderhoud en de vraagstelling daarbij, kan verzoekster niet gevolgd worden in haar betoog. Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster - aan wie steunmaatregelen werden verleend - niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud immers blijkt dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoekster geen problemen ondervond om haar verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen dit mede gelet op de haar verleende steunmaatregelen. Verzoekster stelde uitdrukkelijk mentaal en fysiek in staat te zijn het onderhoud te voeren en de vragen goed te hebben begrepen (persoonlijk onderhoud, p. 3, 10, 39).

De Raad wijst er bovendien op dat verzoekster op basis van oud artikel 57/5<sup>quater</sup> van de Vreemdelingenwet, waarop zij tijdens zijn onderhoud werd gewezen (persoonlijk onderhoud, p. 1, 39-40) de mogelijkheid werd gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, doch moet nog vastgesteld worden dat er geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, zodat verzoekster wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Wat betreft verzoeksters kritiek op de vraagstelling van het CGVS en het betoog dat er werd aangedrongen op "hyper-rationele en perifere details" van een getraumatiseerd weeskind met een minimalisering van het geweld en misbruik, merkt de Raad op dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wel degelijk redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij doorleefde en nauwkeurige verklaringen aflegt over de kernelementen van haar vrees en zaken die er rechtstreeks mee in verband staan.

De Raad benadrukt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud steunmaatregelen werd verleend en op gepaste wijze de mogelijkheid kreeg haar situatie uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat en het gehoor vond plaats in het Engels. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer wel degelijk oog heeft gehad voor de opgeworpen psychologische problemen en verzoekster herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die haar toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke andere adequate steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat verzoekster - aan wie steunmaatregelen werden verleend - in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

### 2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Ghana nergens terecht te kunnen omdat zij er niemand heeft en vreest dat er gaat geweten zijn dat zij in Europa aan sekswerk heeft gedaan. Ze vreest eveneens een gedwongen huwelijk. Tevens haalt verzoekster haar psychologische problemen aan en wijst ze op littekens die het gevolg zouden zijn van mishandelingen in Ghana en onderweg naar Europa als slachtoffer van mensenmokkel.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. Om te beginnen wordt er in de bestreden beslissing terdege vastgesteld dat verzoeksters algemene geloofwaardigheid volledig op de helling komt te staan:

*"Volgens de gegevens van de federale politie (PZ Meetjesland Centrum) d.d. 27/03/2026, blijkt dat in toepassing van artikel 1,§2,2°, van de wet, u in het kader van de procedure internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende middelen gebruikte. Er werd immers vastgesteld dat u gebruik maakt van verschillende identiteiten. Zo identificeerde u zich in Eeklo bij een huisbezoek door de federale politie zich als K. N. A. P., geboren in Spanje op (...)2006 en legde ter staving van deze identiteit een Spaanse identiteitskaart neer. Het valt daarbij op dat u zelf bewust was van het gebruik van een vals stuk dat u van een zekere M. –wiens verdere naam u niet zou kennen- kreeg om in België te kunnen verblijven en werken (notities CGVS, p.5,7). Vervolgens gaf u aan de politie een tweede identiteit op, stellende dat u J. C.*

O. T. heet, geboren bent op (...)2006 en dat u Ghanees staatsburger bent (zie documenten in het administratieve dossier en notities CGVS, p.6,9). Daar u gebruik maakte van een Spaanse identiteitskaart die niet u toebehoort en hiermee de Belgische Staat trachtte te misleiden, was het opportuun om u vast te houden en gegevens te verkrijgen in het kader van uw asielverzoek d.d. 20/04/2026.

In het kader van uw asielverzoek vertelde u bij een vraag naar uw identiteitsgegevens tegenover een medewerker van de DVZ opnieuw dat u J. C. O. T. heet, dat u geboren bent op (...)2006 en dat u uw geboorteplaats niet kent (zie verklaringen DVZ d.d. 23/04/2026, vraag 1, vraag 2, vraag 4, vraag 5). Ook aan uw protection officer antwoordde u op een vraag naar uw officiële naam, J. C. O. T. te zijn en herhaalde u geboren te zijn op (...)2006 en u uw geboorteplaats niet te kennen (notities CGVS, p.12). Echter blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat u J. F. bent en dat u geboren bent in Kumasi op (...)2005. Deze gegevens kwamen op 22/04/2026 aan het licht na vergelijking van uw vingerafdrukken in een Frans visumdossier. Uit deze gegevens blijkt dan ook dat u de Belgische autoriteiten en meerbepaald het CGVS een rad voor ogen draait. Bovendien blijkt uit deze informatie dat u in het bezit bent van een Ghanees reispaspoort, uitgegeven op 29/02/2024, met een geldigheid tot 27/02/2034. Een Schengenvisum werd u uitgereikt op 23/08/2024, met een geldigheid tot 26/09/2024.

Geconfronteerd met deze gegevens ontkende u merkwaardig genoeg ooit een paspoort te hebben aangevraagd noch een paspoort te hebben gehad. U beweerde verder nooit een visumaanvraag te hebben ingediend of ergens vingerafdrukken te hebben gegeven, behalve in België (notities CGVS, p.33,34). Door het achtereenvolgens opgeven van valse identiteiten en vervolgens uw officiële identiteitsgegevens te ontkennen, blijft u wederom duidelijk de Belgische autoriteiten te misleiden. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor volledig op de helling te staan. *Fraus omnia corrumpit*. Het is immers van primordiaal belang de waarheid te vertellen over uw identiteit en uw leefomstandigheden, daar deze het uitgangspunt zijn voor een correct onderzoek naar uw asielmotieven, zoals u meermaals werd benadrukt tijdens uw persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p.10,11,34). Gewezen op de informatie in uw paspoort, met name J. F. te zijn, geboren te zijn in Kumasi op (...)2005, antwoordde u enkel dat u dat niet bent. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze ten aller tijde de waarheid vertelt over zijn/haar identiteit. Door te insisteren in het gebruik van een valse identiteit, zijnde J. C. O. T., geboren op (...)2006 zeggende niet te weten in welke plaats u geboren zou zijn, verzaakt u volledig aan uw medewerkingsplicht. Van uw voorgehouden identiteit, J. C. O. T., legde overigens geen enkel objectief stuk neer waardoor de gegevens uit uw paspoort, verkregen op basis van uw vingerafdrukken, in hun recht blijven staan.

Bovenstaande vaststellingen wijzen er bijkomend op dat u uw Ghanees paspoort achterhoudt voor de Belgische autoriteiten/asielinstellingen, daar dit document mogelijks informatie bevat die niet overeenkomt met uw beweringen, zoals de door u werkelijk gevolgde reisweg, de echte datum van uw vertrek uit Ghana en uw aankomst in Europa, mogelijke andere reisschetsen en visa. Daar u hierover niet de waarheid meedeelt, maakt u het CGVS onmogelijk om een correct inzicht te krijgen in uw levensomstandigheden voor u naar Europa kwam."

Verzoekster laat deze concrete motieven volledig ongemoeid zodat ze er geen afbreuk aan kan doen.

In samenhang met voorgaande motieven wordt in de bestreden beslissing verder op goede gronden overwogen:

"Daarnaast heeft de Commissaris-generaal ernstige twijfels over de waarachtigheid van uw voorgewende profiel. Uw voorgehouden slachtofferrol die u sinds jaren zodanig parten speelde dat u besloot om blindelings een louche organisatie waarvan u de benaming nooit zag/kende te vertrouwen om een reis naar Europa te maken en op die manier terecht kwam in een situatie van mensenhandel en prostitutie (notities CGVS, p.5,31,32), staat immers haaks op het gegeven dat u een reispaspoort bezat en vervolgens een Schengenvisum regelde en een reis naar Europa ondernam –allemaal stappen die een zekere zelfstandigheid en kapitaalcracht vereisen als (alleenstaande) vrouw in Ghana die sinds lange tijd geen ouders meer zou hebben (notities CGVS, p.14,18). U hield echter voor nooit te hebben gewerkt in Ghana laat staan ooit te zijn betaald voor alle klussen die u er deed voor een zekere N. A. (notities CGVS, p.25). Dit doet dan ook vermoeden dat u moedwillig de Belgische autoriteiten wil misleiden door uzelf een laag profiel aan te meten, opdat de Commissaris-generaal -en zoals ook uw advocaat bepleitte op het einde van het persoonlijk onderhoud-, rekening zou houden met uw specifieke profiel bij de beoordeling van uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze constatering haalt dan ook uw algemene geloofwaardigheid onderuit.

Uw bewering, via een smokkelorganisatie in de haven in Tema, samen met andere meisjes in een container te zijn geladen, waarna u werd verscheept naar Frankrijk, waar u vervolgens het slachtoffer werd van seksstrafiek en mishandeling, wordt gelet bovenstaande vaststellingen volledig ondergraven daar uit objectieve gegevens in uw dossier blijkt dat u in het bezit was van een geldig paspoort, uitgegeven op 29/02/2024, voorzien van een visum voor Frankrijk, geldig van 24/08/2024 tot 26/09/2024, dat wil zeggen meer dan een jaar voor uw beweerde vertrek uit Ghana. Het is immers totaal onwaarschijnlijk dat u in het bezit zijnde van een paspoort en een visum waarmee u (reeds in 2024) op legale wijze naar Frankrijk kon komen, zou inruilen voor een illegale reis in een container in het kader van seksstrafiek. U toont mits documenten het tegendeel niet aan. Uw stelling zich niet veel te kunnen herinneren van de door u beweerde

*illegale reis daar u mogelijks werd gedrogeerd en mishandeld –u vertelde voor het eerst deze versie van de feiten aan uw arts dr. P. D. G. en aan uw klinische psycholoog E. P. en toonde littekens aan uw lichaam- komt deze bewering in het licht van bovenstaande frauduleuze verklaringen aangaande uw identiteit en gevolgde reisweg volledig in het gedrang (zie inhoud medisch attest en zie CGVS, pp.30-34). Uw vrees om in Ghana door mensen gezien te worden als een vrouw die in Europa aan sekswerk deed, is in het licht van het voorgaande niet in het minst overtuigend te noemen (notities CGVS, p.38,39).*

(...)

*Wat betreft uw beweerde vertrekmotieven uit Ghana, zijnde dat u jarenlang zwaar werd mishandeld door N. A., een vrouw die u opving na het overlijden van uw vader (zie supra), dient te worden bemerkt, dat moest er nog enigszins enig geloof worden gehecht aan uw beweringen – quod non- u niet aannemelijk maakt dat u voor dit louter interpersoonlijk probleem niet zou kunnen oplossen door, als meerderjarige geschoolde vrouw, werk te zoeken, u apart van die vrouw te vestigen en uw leven zelfstandig op te bouwen. Zoals vastgesteld maakt u door uw werkelijke identiteit achter te houden uw levensomstandigheden en dus uw werkelijk profiel niet aannemelijk. Wel kan worden vastgesteld dat u zelfstandig en kapitaalkrchtig genoeg was om een paspoort aan te vragen en een Schengenvisum te regelen.”*

Verzoekster volhardt in haar vluchtrelaas inzake huiselijke slavernij met fysieke bestraffingen alsook inzake haar opsluiting in een internationaal netwerk van sekstrafiek en beklemtoont haar kwetsbaarheid met verwijzing naar het medisch attest van 16 april 2026, doch kan hiermee – de vaststellingen onder 2.3.2. mee in acht genomen – geen afbreuk doen aan verweerders terechte appreciatie en gevolgtrekkingen inzake haar frauduleuze verklaringen over haar identiteit in het licht van de objectieve vaststellingen in haar visumdossier en de twijfels omtrent haar profiel en reisweg.

Verzoeksters verwijzingen naar rechtspraak en informatie omtrent seksueel geweld en uitbuiting van jonge (laagopgeleide) vrouwen zijn, gelet op haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas en de concrete vaststellingen van voorliggende zaak waaronder inzake haar fraudeleuze verklaringen over haar identiteit en de twijfels rond haar profiel en reisweg in acht genomen, dan ook in geen geval dienstig. Immers benadrukt de Raad dat uit de beschikbare informatie in het dossier verkregen na vergelijking van haar vingerafdrukken in een Frans visumdossier – waarop verzoekster geenszins ingaat laat staan dit weerlegt – blijkt dat verzoekster blijft vasthouden aan een valse identiteit en ondanks dat uit de informatie blijkt dat haar een Ghanees paspoort werd uitgegeven op 29 februari 2024 geldig tot 27 februari 2034 alsook een Schengenvisum op 23 augustus 2024 geldig tot 26 september 2024, ontkent verzoekster ooit een paspoort te hebben aangevraagd noch een paspoort te hebben gehad noch een visum te hebben aangevraagd (persoonlijk onderhoud, p. 33-34). Verzoekster verklaarde tevens bij de DVZ illegaal uit Ghana te zijn gereisd en geen reisdocumenten te hebben gehad (Verklaring DVZ, p. 11, 13). Verzoekster, die in het bezit was van een valse Spaanse identiteitskaart, laat na enig documentair identiteitsbewijs bij te brengen. In deze gegeven omstandigheden kan in het verzoekschrift dan ook niet dienstig worden verwezen naar informatie omtrent slachtoffers met legale reisdocumenten.

Nu uit de hoger weergegeven motieven blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en in acht genomen haar frauduleuze verklaringen omtrent haar identiteit en de twijfels rond haar profiel en reisweg, kan verzoekster evenmin dienstig verwijzen naar algemene informatie omtrent de kwetsbare positie van vrouwen onder meer wat betreft de blootstelling aan geweld. Verzoekster kan gelet op de concrete vaststellingen in voorliggende zaak niet gevolgd worden in haar betoog dat rekening diende gehouden te worden met objectieve landeninformatie in dit verband.

Bovendien stipt de Raad aan dat een loutere verwijzing naar de kwetsbare positie van vrouwen onder meer in Ghana onvoldoende is om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag. Uit de door verzoekster aangehaalde informatie kan niet blijken dat vrouwen en meisjes in Ghana in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Ghana. Verzoekster brengt echter geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van het feit dat zij een jonge alleenstaande vrouw is, zou worden gevisieerd ingeval van terugkeer naar Ghana, te meer gelet op haar ongeloofwaardig vluchtrelaas en verweerders pertinente bevindingen inzake het gegeven dat zij door haar werkelijke identiteit achter te houden haar levensomstandigheden en dus haar werkelijk profiel niet aannemelijk maakt en zij zelfstandig en kapitaalkrchtig genoeg was om een paspoort aan te vragen een Schengenvisum te regelen.

Verzoekster slaagt er aldus niet in een geloofwaardige, gegronde vervolgingsvrees te concretiseren of aannemelijk te maken. Met de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, slaagt zij er - voorgaande vaststellingen van verweerder mee in acht genomen - niet in om een gegronde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken.

Verzoekster is het verder niet eens met verweerders appreciatie dat zij niet aannemelijk maakt dat zij zich als meerderjarige geschoolde vrouw, door werk te zoeken, niet apart kan vestigen en haar leven zelfstandig opbouwen. Zij brengt evenwel met haar loutere kritiek op verweerders terechte bevindingen die steun vinden

in de stukken van het dossier waaronder de objectieve informatie aangaande het visumdossier, geen valabele argumenten bij die deze overwegingen kunnen ombuigen.

Met betrekking tot verzoeksters betoog inzake het gebrek aan een objectieve analyse van de algemene landeninformatie en inzake een subjectief oordeel van verweerder, dient opgemerkt dat verzoekster geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat verweerders terechte vaststellingen steun vinden in de stukken van het dossier en de door verzoekster afgelegde (frauduleuze) verklaringen.

Waar verzoekster haar kwetsbaar profiel en psychologische problematiek benadrukt met daarbij de verwijzing naar het medisch attest van 16 april 2026 dat reeds door het CGVS in rekening werd gebracht, kan ze allerm minst een ander licht werpen op bovenstaande weigeringsmotieven en de conclusie dat haar vluchtrelaas ongeloofwaardig is en in casu geen beschermingsnood wordt aannemelijk gemaakt.

De Raad herhaalt met verwijzing naar de vaststellingen onder 2.3.2. (supra) dat hoewel uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekster littekens vertoont en haar symptomen compatibel zijn met PTSD, hiermee, in tegenstelling tot verzoeksters betoog, geen invloed op haar verklaringen wordt aangetoond te meer haar steunmaatregelen verleend werden wegens haar bijzonder procedurele noden en zij aan het einde van haar persoonlijk onderhoud verklaarde de vragen goed te hebben begrepen (persoonlijk onderhoud, p. 10, 39).

Er kan in casu geenszins vastgesteld worden dat verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar beschermingsprocedure. Noch uit het gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, in wiens hoofde er bijzondere procedurele noden werden aangenomen, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoekster – aan wie dus steunmaatregelen werden verleend – overigens minstens twintig jaar, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is volwaardige, correcte en nauwkeurige verklaringen af te leggen over de feiten en omstandigheden die verband houden met haar vrees ten aanzien van Ghana. In het gehoorverslag kan verder worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen.

Bovendien wordt verzoekster niet verweten geen “chronologisch perfect en gedetailleerd relaas” te hebben gebracht zoals wordt opgeworpen in het verzoekschrift, doch wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het gebruik van valse identiteiten, op de bevindingen uit haar visumdossier die haaks staan op haar verklaringen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden profiel en reisweg alsook op haar vage en gebrekkige verklaringen inzake een gedwongen huwelijk.

De Raad merkt inzake de medische problematiek van verzoekster nog op dat deze geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoekster in casu geenszins aan dat zij omwille van de aangevoerde symptomen zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van haar medische problemen verzoekster gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Tot slot treedt de Raad volgende pertinente motieven bij:

*“Volledigheidshalve kan in het licht van al het bovenstaande evenmin enig geloof worden gehecht aan uw bewering een gedwongen huwelijk tegemoet te gaan bij een terugkeer naar Ghana. Immers wanneer u werd gevraagd wie voor u als bruidegom werd gevonden, u stelde geen naam te kennen en de man nooit te hebben ontmoet, noch te weten wat die man in zijn dagelijkse leven zoal deed. Nagegaan waarmee men u –los van de stelling dat de man goed zou zijn en u het goed zou hebben- dan probeerde te overtuigen een goede echtgenoot voor u te hebben gevonden zei u enkel dat daar geen werk van werd gemaakt (notities CGVS, p.26,27).*

*Los van alle bovenstaande redenen, die echter niet overtuigen, blijkt uit uw verklaringen dat uw reden om naar Europa te komen het zoeken naar werk was, zoals u verklaarde ten overstaan de federale politie bij uw ondervraging op 23/03/2026 (zie documenten in het administratieve dossier en notities CGVS, p.31) welke een motief is van persoonlijke en louter socio-economische aard die niet ressorteert onder*

*toepassingsgebied van de Geneefse conventie noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming. U verklaarde tot slot uitdrukkelijk in Ghana geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten, noch met medeburgers (notities CGVS, p.37)."*

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad deze terechte overwegingen tot de zijne.

2.3.3.3. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Ghana geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

#### 2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen. Evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk

onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in het Engels. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zijnde thans in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.9. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU